

interior a fost găsit dispozitivul. În prezent, acesta se află la Muzeul FSB.”

Scutul american, obsesia iscoadelor

Potrivit postului Vocea Rusiei, agenții sunt descoperiți destul de des, însă doar unele cazuri devin cunoscute publicului larg. Directorul general al Consiliului pentru Strategie Națională al Federației Ruse, Valeri Homiakov, dă exemplul înțelegerii cu China: “În cazul în care este deconspirat un spion, nu se fac declarații publice, ci sunt informate serviciile speciale - omul vostru a fost deconspirat, luați-l de aici! Spionajul este legat întotdeauna de politică. Dacă relațiile noastre politice cu Marea Britanie sunt negative, atunci afacerile legate de spionaj devin publice.” Contraspionajul rus s-a lăudat de altfel că a dejucat în 2011 demersurile a 41 de agenți de informații străini pe teritoriul țării și a reperat 158 de spioni, bilanțul fiind făcut public chiar de președintele Dmitri Medvedev. Lipsesc însă referirile la centrul de urgențe inaugurat la aeroportul din Nis (Serbia), despre care Rusia jură că nu va fi folosit pentru spionarea României învecinate, care va găzdui elemente ale scutului american antirachetă. Moscova are totuși un cui împotriva Bucureștiului, după episodul din 16 august 2010, când Serviciul Federal de Securitate rus (FSB) a arestat un diplomat român, Gabriel

Greco, secretar I la Ambasadă, acuzându-l de spionaj și expulzându-l. Ca răspuns, România a expulzat la rândul ei un diplomat rus de la București cu rang similar, Anatoly Akopov. “Gabriel Greco a fost denunțat de cetățeanul rus căruia îi ceruse să îi predea documente conținând secrete militare”, a susținut FSB într-un comunicat din 17 august. “Ulterior, cetățeanul M, realizând că spionul român îl determină să comită acte de înaltă trădare, l-a denunțat voluntar FSB și s-a declarat dispus să coopereze cu agențiile de securitate”, mai spunea comunicatul FSB. Greco a fost reținut în urma unui flagrant, ceea ce a determinat protestul MAE, presa rusă scriind că la mijloc ar fi fost vorba de documente legate de Transnistria. În logica Războiului Rece, scandalul a fost legat imediat de SUA. Potrivit Moscow Times, agenții români ar fi lucrat în interesul SUA.

România, o țintă interesantă

Cele trei mari amenințări la adresa României sunt spionajul, însoțit de subversiunea politică, pandemia cu viruși noi și declanșarea unui război cibernetic, declara într-un interviu Iulian Fota, consilierul pentru probleme de securitate al președintelui Băsescu. “Spionajul rămâne cea mai mare amenințare, dincolo de zona catastrofelor naturale”,

sublinia Fota, aducând ca argument faptul că, fiind membri NATO și UE, avem acces la informațiile acestor două organizații, vot, opinie și atitudine în cadrul lor, ceea ce ne transformă în țintă pentru serviciile străine. Directorul Serviciului Român de Informații (SRI), George Maior, recunoștea, spre finele anului trecut, că interesul agenților străini pentru ce se întâmplă în România a crescut în ultima vreme, îndeosebi după ce s-a semnat Acordul româno-american legat de instalarea scutului antirachetă la Deveselu. Șeful SRI a avut mai multe întâlniri în ultimii cinci ani, atât la București, cât și la Washington, cu directorul FBI, Robert S. Mueller, care preciza în decembrie că amenințările la adresa securității unei națiuni nu mai pot fi oprite la granițe, criminalitatea căpătând caracter transnațional. El saluta faptul că peste 570 de ofițeri ai SRI s-au pregătit în programe ale FBI, arătând că în perioada următoare vor avea loc mai multe acțiuni comune precum cea din luna iulie 2011, când mai mult de 100 de persoane au fost arestate pentru infracțiuni cibernetice în România și în Statele Unite. De unde se vede că are și spionajul eficiența lui discretă, fără a fi nevoie de vreun James Bond.

Mădălina Firănescu

ȘEFUL FBI, ROBERT S. MUELLER, ALĂTURI DE DIRECTORUL SRI, GEORGE MAIOR